

Viidentoista vuoden täydeltä, sataa rumia sanoja.. Ne syöksyvät päälleni kuin luotijuna. Armotta ja kiihtyvällä vauhdilla. Repivät ihoani, mustilla, ehdottomilla kynsillään. Antavat myrkyn lailla, huudon syöpyä joka puolelle kehoani. Kirvelevät jäljet eivät kuitenkaan satuta niin paljon kuin järkytys. Minun lapseniko se huutaa? Olen aamuhyökkäyksen jäljiltä, kuin happea haukkova kala kuivalla maalla. Kuka pelastaisi äidit? Kuka sanoisi heille, odota. Anna olla ja kestä. Kestä vielä hetki. Miten lyhyt aika olikaan, hetki vain, kehdosta murrosikäisen maailmaan. Kuinka paha olo mahtaa olla lapsella. Viisitoistavuotiaalla elämän sotilaalla? Enkä uskalla enää tarjota tuttia? Voi vauvaani. Minä kestä!